

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/113/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314010170
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2314010170.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Janky Klčovej, v trestnej veci proti obžalovanému I. R., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Galante zo dňa 09.07.2014 sp. zn. 3T/31/2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.01.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného I. R., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný I. R. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že

dňa 20.03.2012 v Seredi na ulici Cukrovárskej ako vodič viedol osobné motorové vozidlo značky Škoda Octavia, ev. č. GA 778 CN, pričom bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Pohotovostnej motorizovanej jednotky KR PZ v Trnave, z dôvodu spáchania dopravného priestupku, pri ktorej kontrole predložil vodičský preukaz, ktorý mal odovzdať na príslušnom dopravnom inšpektoráte, pretože mu bol rozsudkom Okresného súdu Galanta pod č. 1T/18/2010-240 zo dňa 23.01.2012, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.01.2012, okrem iného uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 15 mesiacov, od právoplatnosti rozsudku.

Za to súd obžalovanému podľa 348 odsek 1 Trestného zákona v spojení s § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 odsek 2, § 54 Trestného zákona uložil trest povinnej práce vo výmere 180 hodín.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona súd uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 2 roky.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne, ktorým sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a jeho oslobodenia spod obžaloby okresného prokurátora v zmysle § 285 písm. a/ Trestného poriadku. V dôvodoch písomného odvolania poukázal na to, že trestného činu sa nemohol dopustiť, nakoľko v čase spáchania skutku nebol právoplatne odsúdený, nakoľko písomné vyhotovenie rozsudku Okresného súdu v Galante sp.zn. 1T/18/2010 zo dňa 23.01.2012 obsahovalo nesprávne poučenie, ktoré bolo odlišné od poučenia po vyhlásení v rozsudku dňa 23.01.2012 a táto nezrovnalosť vyplýva zo zápisnice z hlavného pojednávania konanom vo veci, pričom predmetný rozsudok na základe opravného uznesenia nadobudol právoplatnosť až dňa 28.04.2012. Za takéhoto stavu preto nebolo možné, aby sa dňa 20.03.2012 dopustil prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. d/ Trestného zákona, nakoľko trestná vec súvisiaca s konaním pod sp.zn. 1T/18/2010 bola právoplatne skončená až dňom 28.04.2012.

Zástupkyňa krajského prokurátora navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd na podklade podaného odvolania podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku a tak zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V postupe okresného súdu neboli zistené chyby, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku rozsudku.

Okresný súd skutok opísaný v obžalobnom návrhu prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Trestného poriadku a z vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnotení vyvodil skutkové závery, ktoré z nich vyplývajú a skutok posúdil podľa znakov trestného činu, z ktorého uznal obžalovaného za vinného.

Výsledkami vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako mu to kladie za vinu obžaloba a I. stupňový rozsudok.

Súd I. stupňa v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku stručne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Z odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

Pokiaľ ide o otázku viny obžalovaného, je potrebné uviesť, že všetky vykonané dôkazy v predmetnej veci preukazujúce vinu obžalovaného boli vykonané zákonným spôsobom. Krajský súd v tomto smere nezistil žiadne pochybenia ani porušenie zákona. Okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku vykonané dôkazy veľmi podrobne rozoberá, pričom z vykonaných dôkazov je nepochybné, že obžalovaný v kritickom čase jazdil motorovým vozidlom, hoci rozsudkom Okresného súdu v Galante zo dňa 23.01.2012 sp.zn. 1T/18/2010 mu bol okrem podmieneného trestu odňatia slobody uložený i trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 15 mesiacov. Skutočnosť, že obžalovaný v čase plynutia skúšobnej doby, ako i trestu zákazu činnosti, riadil motorové vozidlo, nespochybňuje v konečnom dôsledku ani sám obžalovaný, ktorá skutočnosť vyplýva i zo zápisnice resp. zo záznamu poriadkovej polície PMJ v Trnave zo dňa 20.03.2012, kedy hliadka polície zastavila obžalovaného, nakoľko tento porušil ustanovenia v zmysle § 4/1b zák.č. 8/2009 o cestnej premávke, čím naplnil skutkovú podstatu priestupku v zmysle § 22/1 zák.č. 372/90 Zb., za čo mu bola udelená sankcia, a to bloková pokuta vo výške 30 Eur, ktorú obžalovaný namiesto zaplatil. Zo záznamu vyplýva, že lustráciou z evidenčnej karty vodiča nebolo zistené, že by mal menovaný zákaz činnosti viesť motorové vozidlá.

Je nepochybné, že v prípravnom konaní obžalovaný spáchanie uvedeného skutku jednoznačne priznal a uviedol, že o plynutí zákazu činnosti, v čase, kedy viedol motorové vozidlo, vedel a svoju výpoveď na hlavnom pojednávaní zmenil až vzhľadom na zmenu svojho obhajcu. Tiež potvrdil, že nakoľko nemal na rozsudku vyznačenú právoplatnosť, vodičský preukaz na ODI v Galante mu neprevzali, ale bol si vedomý, že v čase zákazu nesmie jazdiť motorové vozidlá a pri kontrole policajti na to neprišli len preto, že im predložil vodičský preukaz, ktorý neodovzdal na ODI. Tiež tejto výpovedi ako súčasť jeho obrany bolo to, že uvádzal, že v čase plynutia zákazu činnosti riadil motorové vozidlo len ten 1-krát, pričom sa nechal voziť svojimi priateľmi. Takéto vyjadrenia obžalovaného teda v konečnom dôsledku nepochybné svedčia o tom, že obžalovaný, v čase, kedy riadil motorové vozidlo, jednoznačne musel vedieť o tom, že také konanie je v rozpore so zákonom a že motorové vozidlo riadi napriek tomu, že mu bol uložený rozsudkom okresného súdu zákaz činnosti. Pokiaľ ide o obhajobné tvrdenia obžalovaného v prednesenej jednak na hlavnom pojednávaní a ktoré sú svojim spôsobom kopírované aj v dôvodoch odvolania v tom smere, že obžalovaný sa nemohol trestnej činnosti dopustiť vzhľadom k tomu, že rozsudok okresného súdu 1T/18/2010, ktorým mu bol uložený trest zákazu činnosti, nadobudol právoplatnosť až dňom 28.04.2012, a teda keď obžalovaný riadil motorové vozidlo dňa 20.03.2012, bol na to plne oprávnený, nakoľko bol držiteľom vodičského preukazu a nebol rozsudok okresného súdu v tomto smere právoplatný, sú neopodstatnené a vyvrátené výsledkami vykonaného dokazovania.

Krajský súd takúto argumentáciu nemohol prijať, pričom v celom rozsahu sa stotožňuje so závermi I. stupňového súdu, ktorý v rozsiahlych a veľmi podrobných dôvodoch obranu obžalovaného jednoznačným spôsobom vyvracia. V tomto smere je potrebné v celom rozsahu dať za pravdu okresnému súdu v tom smere, že rozsudok okresného súdu sp.zn. 1T/18/2010 nadobudol právoplatnosť dňa 27.01.2012. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že v tomto konaní bol prítomný pri vyhlásení rozsudku ako obžalovaný, tak aj jeho obhajca, pričom zo zápisnice o hlavnom pojednávaní jednoznačne vyplýva, že obžalovaný bol správne poučený o možnosti podania odvolania proti predmetnému rozsudku. I napriek tomu, že na hlavnom pojednávaní sa obžalovaný ani jeho obhajca po poučení k opravnému prostriedku nevyjadril pred dorúčením písomného vyhotovenia rozsudku však dňa 27.1.2012 obhajca obžalovaného, doručili súdu vyhlásenie o vzdaní sa práva podania odvolania proti predmetnému rozsudku. Táto skutočnosť podľa názoru krajského súdu je pre vyznačenie právoplatnosti predmetného rozsudku rozhodujúcou. V tomto smere je potrebné poukázať na ustanovenie § 183 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku, podľa ktorého rozsudok je právoplatný a ak neustanovuje tento zákon niečo iné, aj vykonateľný ak zákon síce proti nemu pripúšťa odvolanie, ale odvolanie v lehote podané nebolo, oprávnené osoby sa odvolania výslovne vzdali alebo ho výslovne vzali späť alebo podané odvolanie bolo zamietnuté. Vychádzajúc z predmetného ustanovenia je teda zrejmé, že rozhodujúcou okolnosťou pre vyznačenie právoplatnosti rozsudku v danom prípade bolo vyhlásenie obžalovaného a jeho obhajcu zo dňa 27.01.2012, ktorým jednoznačne dali najavo, že rozsudok okresného súdu sp.zn. 1T/18/2010 považujú za správny a zákonný a proti nemu odvolanie nepodávajú. Okresný súd v tomto smere preto správne vyznačil doložku právoplatnosti na rozsudku dňom 27.01.2012, pričom rozsudok, ktorý bol obžalovanému doručený s nesprávnym poučením a následne jeho opravné uznesenie, v danom prípade na právoplatnosť predmetného rozsudku nemali žiaden vplyv. Na základe tejto skutočnosti preto argumentácia obžalovaného vyslovená v dôvodoch odvolania ale i vzhľadom na celkovú dôkaznú situáciu je neprijateľná.

Keďže krajský súd nezistil ani žiadne iné dôvody pre zmenu I. stupňového rozhodnutia, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.